

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrti in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrti leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam po sebi, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravištvu „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopolnjuje do odpovedi. — Udje „Katal, Rakovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravištvu: Koroška cesta št. 5, vsprejema naročnine, inserate in reklamacije. — Za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede jutraj. — Ne zapre reklamacije so poštnine proste.

Cenjenim naročnikom.

Mnogi so si na dopisnici naročili Slov. Gospodarja. Dobili so nato položnice, da nam pošljejo naročnino. Večina se jih je temu že odzvala, a nekateri še dozdaj niso naročnine poslali. Tiste, ki so si list letos na novo naročili, a še niso dozdaj nič plačali, opozarjamo, da naj vsaj en del naročnine pošljejo, kajti drugače se ne morejo smatrati resnim naročnikom in se jim bo list odzdaj znanprej ustavil.

Stare naročnike vljudo prosimo, da naročnino prejkoprej poravnajo. Tistim naročnikom, ki lista še nimajo plačanega popolnoma do konca pretečenega leta 1909, se bo list ustavil s 1. aprilom, ako do takrat zaostale naročnine ne bodo še poravnali. Pozivljamo jih torej, naj kmalu plačajo zaostale naročnine, da se doposiljanje lista ne bode prekinilo.

Proč od Gradca!

Nemce je geslo Slovencev „Proč od Gradca!“ silovito prestrašilo. „Stajerci“, „Marburger Zeitung“, „Deut. Wacht“ in graški nemški listi se na vsaki strani trudijo dokazati, da bi samouprava za Spodnji Stajer bila za nas pogubonosa. In Nemci in posilinemci prireajo sedaj celo shode, na katerih hočejo dokazati isto trditev! Celo Kresnika in Droleniga, ki se navadno pojavljata le ob volitvah, da z nemškutarskimi glasovi kot kandidata vedno propadeta, so peiskali in prignali na svoje shode v Ptuj in Ormožu. Ta velikanski napor, ki ga vidimo sedaj pri Nemcih in posilinemcih, da bi odtrgali slovensko ljudstvo od svojih poslancev, nam da veliko misliti in je za nas izredno poučljiv.

Iz nemškega in posilinemškega gibanja razberemo resnico: Nemci se čutijo krive, da so s svojim sovražnim postopanjem prisilili slovenske poslance do samoobrambe, do obstrukcije. Sedaj bi radi s svojim pisanjem po listih in s svojimi govori na shodih našemu ljudstvu to prikriji. Toda čujmo, kako neumno to delajo!

PODLISTEK.

Čudežna rešitev.

Kje ste stari časi, stari in mračni časi gozdnih in morskih roparjev, pred katerimi so se v strahu tresle vasi in mesta? Stali ste nekaj tako čvrsto, da je bil primoran človek res misliti: vi hočete vekovati. Toda čas hiti naprej in naprej ter ne gleda, koga pogazi. In ta čas pogazil je tudi vas, okrutni roparji, in kakor marsikatera druga stvar, spadate tudi v prošlost.

Iz te prošlosti, dragi čitatelj, podam ti tukaj eno povest po istinitem dogodku.

„Mama! meni čudno in vsak dan bolj srce bije od vznemirjenja, vedno in vedno mislim na pot, menim tudi, da že prihaja zadnji čas, izpolniti svojo obljubo višarski Materi božji, kajti jesen se že približuje s svojimi deževnimi dnevi, in v takem času tudi veste, da ni prijetno, potovati; menim, da me nikakor ne bode več zadrževali, kaj!“

Tako je govorilo 20letno dekle svoji materi, ki je sedela pri mizi ter brala iz debele molitvene knjige, tiskane z debelimi, nerodnimi črkami.

„Veseli me, ljuba hčer, da hočeš na vsak način iti na božjo pot, to kaže, da si vredna naslednica svojih prednikov, ki so z veseljem radi romali na znamenita božja pota; toda vedi: pot, kamor ti hočeš, je dolga in težavna, polna nevarnosti, ki pretijo vsak čas potniku. Torej pojdi, poišči si dobro, zanesljivo spremljevalko, ki te bo spremljala na potu, kakor nekdanj Rafael mladeža Tobija.“

Tako je opominjala in učila mati svojo hčer, ki se je bila v tem času odločila, da bode namignila

Na shodih v Ormožu in Ptuj so razkrili posilinemški govorniki poslušalcem strašno zaroto, namreč da klic „Proč od Gradca!“ ne pomeni nič drugega, nego da se hočemo slovenski prebivalci postaviti pod žezlo črnogorskega kneza, ali pa — o tem si namreč posilinemci še niso edini — pod tron srbskega kralja Petra! Na bolj neumen način se pač ne more tolažiti klic: „Proč od Gradca!“

Kaj pa pomeni v resnici klic „Proč od Gradca!“

V ustih vsakega poštenega Slovenca ne pomeni nič drugega, kakor da smo Slovenci siti vednega napadanja in zapostavljanja od strani Nemcev in nemškutarjev in da hočemo imeti narodnostni mir ter gospodarski napredek. Svoje občine, svoje okraje, svoje šole si hočemo sami upravljati. Tukaj ne potrebujemo nikogar drugega, ker mi sami najboljšo vemo, česar nam treba. Vedno vmešavanje Nemcev in nemškutarjev v naše lastne zadeve, rodi le nemir in prepir. Zato zahtevamo samoupravo za Spodnji Stajer, in da smo daleč proč od nemškega vmešavanja v naše zadeve, daleč proč od Gradca, odkoder sedaj Nemci vladajo tudi čez nas.

Smešno je, če nemškutarji trdijo, da se nam bo potem slabše godilo, kakor sedaj. Ravno nasprotno! Ves davek, ki ga plačujejo Slovenci, se bo potem porabil za spodnještajerske zadeve, ne pa za nemške jahalnice, drsališča, za prenovitve starih podrtih gradov, za nemške gimnazije, realke in meščanske šole. Ako bi mi Slovenci res dobivali več od Gradca, kakor plačamo v Gradcu na davkih, bi nas Nemci že davno dali proč od Gradca, bi nam dovolili samoupravo. Nemška ljubezen do nas ni tako velika, da bi nas ljubili na lastno škodo. Mi v Gradcu mnogo več plačujemo na davkih, nego od tamkaj dobimo.

Če bi že drugega vzroka ne bilo, dovolj je to, da so nam Nemci vzeli s tem, da so črtali 200.000 K brezobrestnih posojil za prenavljanje vinogradov, tudi 200.000 kron od države, torej vsega skupaj 400.000 kron. Ali bi naj slovenski poslanci zato poljubljali Nemcem roko?

Suša je bila lani po Spodnjem Stajlju. Naši poslanci so se trudili, da bi dala država podporo. Država je dala podporo, toda Nemci iz Gradca so večino denarja razdelili med Zgornje Stajerce, kojih za stopniki so se še v deželni zbornici pošteno kregali v tem, ali je sploh v njihovih okrajih suša ali ne. Ali potem naši poslanci nimajo prav, da zakličejo svojemu ljudstvu: Proč od tako nam sovražnega Gradca!

svoji prijateljici ter jo prosila, naj ji bode spremljevalka. Slutila je, da ji ona ne bode odbila prošnje.

Hitro se je odpravila do svoje prijateljice, katera jo prijazno sprejme, izraživši v lepih besedah svoje veselje nad njenim prihodom.

„Draga prijateljica, prav veseli me, da si me obiskala, gotovo te je kakšen nenavaden dogodek pripravil do tega, in zato te prosim, povej kar naravnost in brez ovinkov, s čim ti morem postreči?“

„Saj zato sem prišla. Kakor ti bo gotovo že znano, sem se pred nekoliko časom, ko sem se nahajala v hudi stiski, zaobljubila višarski Materi božji, ako bode zadeva, v katero sem bila zapletena, zame povoljno rešena; potovati hočem na sv. Višarje, ter se tam na golih kolenih zahvaliti Materi božji. Sedaj sem se namenila svojo obljubo izvršiti in prišla sem k tebi z uljudno prošnjo, da bi mi bila ti toliko naklonjena ter me spremljala na tej dolgi poti. Upam, da tej moji prošnji kot vedno zvesta prijateljica ne bodeš odrekla, temveč jo blagohotno uslišala.“

„Kako bi se zamogla ustavljati tvoji prošnji,“ odgovori ganjena prijateljica; „tvoja želja je zame zapoved in v srečo si štejem, ako ti zamorem kako ljubav storiti. Toda kedaj misliš odriniti na pot, da se vem pripraviti?“

Po kratkem posvetovanju ste sklenili, nič več odlašati, ampak kaj drugi dan odpotovati.

Dobro pripravljeni, odrineta drugi dan zgodaj na pot. Imeli niste razun malenkostne običajne popotnice in nekaj denarja, nič seboj, češ, manj ko ima človek potreb, lažje izhaja v življenje, kar je v nekem oziru tudi res. Pot ju pelje skozi silno velik gozd, kateremu se ni nikakor mogoče izogniti. Noč se je že približevala, ko ste bili prilično že v sredini tega pre-

Poslanec Ornig sam je v Gradcu zgornje in srednještajerskim Nemcem očital, da ravnajo s Spodnještajerci, kakor z ljudmi druge vrste. Njegov „Stajerci“ piše sedaj na migljaj iz Gradca celo drugače.

Naše ljudstvo pa odobrava nastop naših poslancev, kar nam dokazujejo krasno uspeli shodi, ki jih prireajo naši pristaši nedeljo za nedeljo po celim Spodnjem Stajerskem.

Pilštanj.

Lep je bil političen shod v Lesični. Prostor, kjer imamo gledališke predstave, bil je poln mož in fantov domačinov in sosedov Prevorjanov, Zagorjanov in Kozjanov. Govorniki so bili na odru v krasni „grajski sobi“, kar je naredilo na zborovalce posebno prijeten vtis. Najprej se je izvolil nov odbor za politično društvo za kozjanski okraj. Sestavil se je tako-le: Načelnik g. dekan Marko Tomažič, in njega namestnik g. dr. Fr. Jankovič, tajnik g. župnik Jakob Rauter, in njega namestnik g. Adolf Vončina, in odborniki gg. duh. svetnik Anton Ribar, Miha Maček, Janez Bokalič, Anton Maček in Jakob Bovha.

Potem je govoril naš vrli poslanec, deželnega glavarja namestnik, g. dr. Jankovič. Krepko in odločno je zavrnil lažnjivega „Stajerca“, ki zagovarja svoje nemške bratce, laže pa nesramno o naših poslancih, da so samo oni krivi vsega zla v deželi. Slišali smo dalje v poljudnih besedah pomen „obstrukcije“. Potem preide g. poslanec na dogodke v deželnem zboru. Pač se nam je krčilo srce, kar nam je zastajala, in rekel bi, da se je tudi krčevito stiskala žuljava kmečka pest, ko nam je g. govornik po vrsti živo slikal vse vnebovpijoče krivice, ki se slovenskemu ljudstvu gode od strani ohole nemške večine. Boj takim brezsrčnim nasprotnikom, boj do skrajnosti. Možati nastop svojih poslancev vsi odobrujejo in jim še tudi vnaprej izrekajo brezmejno zaupanje. Le tako naprej za pravice slovenskega ljudstva! — Glede nameravane nove železnice se je izrekla želja, da se mora pri zgradbi ozirati na večino okraja, ki pač želi, da naj železnica uresniči koristi okraju in da naj ga zato kolikor mogoče po sredini prereže. Tudi toliko potrebnost ceste čez Prevorje naj se začne kmalu graditi!

Zreče.

Tukajsnje politično društvo „Straža“ je dne 13. t. m. imelo občni zbor. Društvene shode je že leta 1892 spretno vodil načelnik g. Lamut. Ta je bil pa nedavno na stopnjicah tako nesrečno padel, da si je

velikega, gosto zaraščenega gozda, in začelo ju je že skrbeti radi prenočišča; kajti na golih trdih tleh, med divjo zverino, si pač vsak lahko misli, da ni Bog ve kako prijetno ležišče, posebno še za rahločutni deklet, kakoršni ste bili ti dve.

Kar zapazite obe hkratu daleč globoko v gozdu nekakšno svetlobo, kakor nekakšen odsev velike luči, katere žarki so bili razsipani daleč tja po gosto zarastlem, starodavnem gozdu. To ju je navdalo z novim pogumom, in šle ste pogumno naprej.

Med tem prideta do velikega grada, iz katerega se je svetila luč. Ta pred gradom obstojite, ne vede, kaj jima je sedaj storiti: naprej jima nikakor ne kaže bloditi po gozdu. Toda v grad si pa tudi nikakor ne upate, ne vedo, kaj bode, najdete li prijatelje ali sovražnike. Plašila ju je tudi slutnja, da imajo tukaj brččas roparji, ki so v zadnjem času vsled svoje predrznosti in silovitosti daleč zasloveli, svoje skrito bivališče. In priti takim ljudem v roke, kdo bi se ne bal? Toda naši božjepotniki nista več premišljevali, kaj bi storili, ampak pogumno ste šli proti grajskim vratom, zaupa joč na božjo pomoč, če bi jima pretila slučajno nevarnost.

Prišedši skozi grajska vrata, katera so se rada odprla, ju sprejme stari, kruljevi služabnik, ki ju odvede do postarno, čemerikave žene, stanujoče v gornjem nadstropju, katero ste romarici na prvi pogled spoznali, da je gospodinja ali vsaj oskrbovalka gradu. Drugega živega bitja v tistem času ni bilo v gradu, kar ju je zelo veselilo. Starka je romarici sprva nekako čudno pogledala, potem pa je bila še dokaj prijazna z njima ter ju peljala v posebno sobo, z zagotovilom, da bode koj prinesla kaj gorke večerje. Ko starka odide, šele sedaj se začnete ženski bolj razgle-

načelni rebra in je moral sedaj bivati v postelji. Danes je torej pozdravil zborovalce namestnik. Tajniško poročilo podal je g. Sadek. Ono med ostalim omenja, da smo imeli v minulemu letu deželnozborske volitve, in v istem tednu tudi občinske. Obojne so našim volilecem naredile vso čast, ohranile dosedanje dobro ime. Kje smo se pa naučili pravičnega ravnanja v javnem življenju? Pohvale vrednega zadržanja pri volitvah? Odgovor: Največ pač po naših shodih in pa s prebiranjem dobrih časnikov. Saj skušnja kaže, da dandanes je pomilovanja vreden tisti človek, ki ne bere časnikov. Takšen državljan se v javnem življenju ne zna gibati. O prebivalcih v naši županiji se pa mora pohvalno priznati: Ljudstvo bere razmeroma veliko. N. pr. samo „Slovenski Gospodar“ na društveni naslov prihaja v 49 iztisih, razven tega dobivajo list tudi zasebni adresati. In le žele bi bilo, naj bi ne bilo nobene hiše brez časopisja. V politični šoli, to je na shodih, so nas učili v minulemu letu domoljubja gg.: dr. Korošec in Pišek po enkrat, Novak dvakrat. Tudi danes nas je počastil g. poslanec Novak. On nam je razložil težavno stališče naših zastopnikov v deželnem zboru v Gradcu. Vseh poslancev je tam 84, in med njimi samo 13 Slovencev. Tam nemška nestrpnost ni dovolila slovenskemu trpinu n. pr. niti podpore po točih. Govornik je obravnaval pač za nedeljske shode določeni predmet: Nemoj delajo Slovence krivico. Zborovalci so odobraval pogumni nastop slovenskih poslancev, izrekli so zaupanje svojemu izvoljencu, gospodu Novaku, in vsem njegovim tovarišem, sobojevnikom za pravice našega ljudstva.

Podsreda.

Pretečeno nedeljo po rani maši sta pri nas zborovala gg. poslanci dr. Korošec in Pišek. Bralna soba v stari šoli je bila natlačena polna zborovalcev, ne samo naših somišljenikov, ampak tudi politični nasprotniki so se udeležili. Skoraj dve uri so zborovalci pozorno poslušali poročila gg. poslancev, in vsi so potem izrazili svoje veselje nad nastopom poslancev K. Z. in jim izrekli svoje popolno zaupanje. Gg. poslanci sta tudi radovoljno dajala pojasnila na razna vprašanja glede vojaščine, cest, šole itd. — Dostavek: Večina cele Podsrede je bila isti dan navdušena, le steber N. stranke je bil potrt; „štel je glave svojih ljubih“, in baje žvižgal za gg. poslance, na, ko sta se odpeljala.

Zlče.

Dne 20. t. m. po večernicah je Slov. kmečka zveza priredila pri nas shod, na katerem je poročal g. deželni poslanec Novak o delovanju v deželnem zboru. Zborovalci, katerih je bila natlačena posojilniška uradnica, in med katerimi je bilo tudi nekaj političnih nasprotnikov, so enoglasno sprejeli sledečo resolucijo: Zborovalci izrekajo svojemu poslancu g. Petru Novaku, kakor vsem poslancem Slovenske km. zveze popolno zaupanje v boju za pravice slovenskega naroda. Naj brez popustljivosti vstrajajo do zmage, to je: do uresničenja gesla: proč od Grada, da bomo Slovenci na Spodnjem Štajerskem sami gospodarji na svoji zemlji.

Celje.

Na shod, ki se je vršil v nedeljo, dne 20. t. m. v hotelu pri „belem volu“, je prišlo izvanredno mnogo volilcev iz Celja in okolice. Govorili so poslanci: dr. Benkovič, Vrečko in Terčelj. Volilci so z velikim navdušenjem odobraval delovanje naših deželnih poslancev v Gradcu, ter so krepko zahtevali samoupravo za Spodnji Štajer. Poročila poslancev so bila z odobravanjem sprejeta na znanje ter se je poslancem K. Z. izreklo neomajano zaupanje.

Braslovč.

Kakor v Celju, tako je bil tudi shod v Braslovčah živa slika, kake simpatije goji naše ljudstvo do naših neustrašenih slovenskih ljudskih zastopnikov v

deželni zbornici. Na tem zborovanju je obširno poročal poslanec dr. Benkovič, ki je zbranim volilecem slikal položaj slovenske deželnozborske delegacije v Gradcu. Ko je gospod poslanec risal, kako so poslanci S. K. Z. z obstrukcijo zabranili pogubonosno delo nemške večine v deželnem zboru, so vzkipeli vzklki navdušenja: Živelci poslanci! Živelci obstrukcija! Proč od Grada! Dr. Benkovič je tudi z uradnimi podatki o produkciji in konsumu hmelja leta 1909 poročil volilecem, da davek na pivo ni tako škodljiv našim hmeljarjem, kakor pa bi bile zvišane zemljiške doklade. G. poslanec je do dobra razkrinkal liberalne hujskarije. Shodu v Braslovčah je predsedoval g. Bošnjak. Sprejela se je resolucija, ki popolnoma odobrava obstrukcijo in nastop naših poslancev v Gradcu ter zahteva za Spodnje Štajersko samoupravo.

Polje.

Čeravno sta obe občini poljske fare v nasprotnih rokah, vendar se je zbralo veliko število ljudi, da poslušajo došle poslance dr. Korošca, Piška in dr. Jankoviča. Predsedoval je shodu g. Golec.

Poslanec Korošec je poročal o delovanju v državnem zboru, osobito o tem, kaj so storili slovenski poslanci proti nameravanemu davku na vino.

Deželna poslanci Pišek in dr. Jankovič sta v izrazitih besedah poročala o dogodkih v deželnem zboru. Navzgoči so bili s taktiko slovenskih deželnih poslancev popolnoma zadovoljni ter jim izrekli zaupanje.

Ormož.

Prostori v Čitalnici natlačeno in nabito polni. Izmed poslancev so bili navzoči Meško, dr. Verstovšek in hofrat Ploj. O dogodkih v deželnem zboru je poročal najprvo dr. Sernec. Z navdušenjem in „živio“-klici sprejet je poročal nato poslanec S. K. Z. Meško o obstrukciji. V svojih izjavanjih je z vneto besedo razkrival volilecem težave, katere imajo poslanci S. K. Z. v deželnem zboru nasproti nestrpni nemški večini. V jako umiljivi obliki je orisal krivice, ki se gode slovenskemu ljudstvu na Spodnjem Štajerskem in dokazal neobhodno potrebo obstrukcije. Njegova izvajanja so volilci z odobravanjem sprejeli na znanje in z gromovitimi „živio“-klici dali duška svojemu veselju nad možatim nastopom poslancev S. K. Z. v deželnem zboru. G. Lesničar je hudo napadal štajercijance in ovrget laži njihovega lista, s katerim obkłada naše poslance. Hofrat Ploj je mislil, da je najboljša prilika, pokazati se svojim državnozborskim volilecem, ki ga več ne marajo. Hotel je govoriti o svojem delovanju, toda spodletelo mu je iz prav bridkega razloga, in v 2minutnem govoru pohvalil je delovanje poslancev S. K. Z. v deželnem zboru. Sklenjena je bila resolucija, katere izražajo slovenskim poslancem zaupanje in jih pozivlje k nadaljnjemu boju za pravice Spodnjega Štajerja.

Ptuj.

Shod, ki se je vršil dne 20. t. m. v znamenju odpora proti štajercijancem, se je dobro obnesel.

Najprvo je poročal dr. Verstovšek, ki je jasno razložil vzroke, radi katerih so bili poslanci S. K. Z. primorani, seči po obstrukciji. Na podlagi števil iz proračuna in z razkritvijo nemških nakan je neovržno dokazal, da našim poslancem ni preostajalo drugega, kakor tak način samoobrambe. Zborovalci so pazno sledili zanimivim izjavam in z velikim navdušenjem odobraval taktiko slovenskih poslancev.

Nato je govoril dr. Kukovec, ki je osvetlil pomen obstrukcije in se pridružil izvajanjem predgovornika.

Dr. Lasič je očrtal nasilno nemško postopanje raznih oblasti proti Slovincem posebno, na ptujski gimnaziji.

Slovenskim poslancem se je izreklo zaupanje in poziv, naj nadaljujejo boj za pravice slovenskega ljudstva. Tudi resolucija, ki zahteva spremembo ne-

prašanje, če je kaj novega, jim začne na dolgo in široko razkladati, da ste dve ženi, ki potujete, kakor ste pravili, nekam na božjo pot, tukaj v gradu.

„Ali ste pa tudi na varnem kraju, da nam ne zbežite?“ vpraša poveljnik roparjev nadalje starko, ako ju nisi dobro zavarovala, razbijem ti bučo, predno solnce posije, kakor gotovo sem tvoj sin, poglavar roparjev!“

„Nikar se ne boj, moj sin.“ povzame starka, „ko sem jima postregla z večerjo, sem ju zaklenila v tisto sobo, v kateri smo pred par dnevi tisto mlado gospodično, navzlic njeni veliki prošnji in njenim obilnim solzam — umorili...“

„Dobro! Sedaj pa hitim gledat, kaj delate ptičici v kletki; rayno mi je treba, ker se mi ne ljubi spat, nekaj za zabavo. Hm, kakor nalašč...“

Ko pride ropar s svojim spremstvom do sobe, v kateri ste bili romarici, odklene vrata, skozi katera je videl dve ženski osebi nenavadne lepote, klečeči ob postelji v kotu, zatopljeni v gorečo molitev, ki se še za prihod roparja zmislili niste, ampak, kakor da bi se nič okoli nju ne godilo, nadaljevali ste svojo molitev, vedeč, da molitev pravičnega predere oblake, ter gre pred sedež milosti božje, in da Bog pomaga iz vsake sile in vsakomur, kdor se s trdnim, neomahljivim zaupanjem o pravem času obrne do Njega. Seže, ko okrutnež zarentači nad njima, se zgane te ter plaho pogledate krog sebe. Sedaj ju ropar zaslisiše, in ko zve za njuno ime in namen potovanja,

znosnih razmer na ptujski gimnaziji, je bila z navdušenjem sprejeta.

Mala politična naznanila.

Dne 17. svečana: V goriškem deželnem zboru sta se sprejela predloga za ustanovitev laškega in slovenskega vseučilišča. — Na Angleškem je stopil skupaj novoizvoljeni državni zbor. Vladna stranka ima samo dva glasa več, kakor njena nasprotna stranka, zato sedaj ne more s tako silo nastopati, kakor prej. Govori se celo, da bodo potrebne še nove volitve. — V Nemčiji na Pruskem so sedaj velike demonstracije radi volilnega reda, ki se obravnava v pruskem deželnem zboru. Volilni red je zelo nazadnjaški. Proti njemu so se izjavili katoliki in socialni demokrati.

Dne 18. svečana: Grška mornarica se je zopet uprla in zapustila Pirej. Kralj si že ne ve več pomagati in sklicuje obiteljski svet. — Turški poslanci na Dunaju, v Parizu, Petrogradu in Sofiji so poklicani v Carigrad. — Turški generalni štab je sklenil, utrditi Solun.

Dne 19. svečana: Dne 14. t. m. so se vršile v Konavli dopolnilne volitve v dalmatinski deželni zbor. Nasproti sta si stali dve skupini: samostalna organizacija hrvaške stranke in pravaši. Izvoljen je bil pravaš učitelj Nikola Skurič. — Na Ogrskem se je ustanovila pod vplivom ministrskega predsednika Kluena nova vladna stranka. — Mesto Jagdapur v Indiji oblegajo vstaši. Angleži so postali v vstaško ozemlje vojake.

Dne 20. svečana: Goriški deželni zbor je bil danes na cesarjev ukaz odgojen. — Na Grškem se vsak čas pričakuje splošnega upora. — V Sarajevu se je danes slovesno proklamirala v navzočnosti vseh oblasti ustava za Bosno.

Dne 21. svečana: Zunanji minister Aehrenthal je odpotoval v Berlin. — Nemški ministerkranjan dr. Schreiner je podal ostavko. — Grški kralj Jurij je naznanil, da namerava odstopiti.

Razne novice.

* **Duhovske vesti.** Za kaplana v Žalcu pride g. Fr. Sal. Schreiner, dosedaj kaplan na Dobrni. — G. Mihael Barbič, kaplan pri Sv. Juriju ob juž. žel. je predstavljen v Dobrno. — Č. g. šentjoški župnik J. Munda je na smrt bolan. Župnijo oskrbujejo sosede. Blagi bolnik se priporoča vsem v molitev.

* **Državni zbor** se danes, dne 24. februarja zopet snide. Predložil se mu bo zakonski načrt, s katerim se dovolijo rekruti za leto 1910. Ministrska klop je v toliko spremenjena, da na njej ni več ministra-krajan dr. Schreinerja. Ministrski predsednik baron Bienenroth ga je pozval, da odstopi, ker je preveč hujškal Nemce proti Slovincem in mu s tem delal le težave.

* **Štajercijanci** imajo veliko smolo. Za dne 20. t. m. so napovedali dva shoda, enega za Ptuj, drugega za Ormož, da bi branili nemško večino v deželnem zboru ter nastopili proti slovenskim poslancem. Toda nesreča je hotela, da v Ptuj ni prišlo skoraj nič kmetov, v Ormožu pa je bila večina Slovencev, ki so odobraval nastop slovenskih deželnih poslancev. Drogenig in Kresnig sta strašila poslušalce, da pridemo Štajerci sedaj pod srbskega kralja, ali pa pod črnogorskega kneza, toda poslušalcev se ni polotil strah, pač pa smeh. Tako so se štajercijanci zopet na odličan način osmešili pred celim svetom. O ormoškem shodu si dosedaj še niti v nemških listih niso upali poročati, tako jih peče, da jim je tudi tam spodletelo. Štajercijanski govorniki so na obeh shodih zamolčali, da so nam Nemci v Gradcu vzeli 400.000 K za brezobrestna posojila vinogradnikom, in da nama-

hoče ju odvesti v neko klet pod gradom, prihodnje jutro pa ju misli umoriti ter se polastiti njunega imetja, katero ste imeli s seboj.

„Za Boga, prosive Vas,“ začneta sedaj ženski prositi, „imejte usmiljenje z nama, saj premoženje, katero imava s seboj, vam itak radovoljno prepustimo, samo da si življenje ohranimo!“

Toda brezbožni ropar se le posmehuje mili prošnji, in ko mu dekleti, ki ste sprevideli, da s prošnjo nič ne dosežete, začnete groziti z božjo pravičnostjo, ki za vsako hudobijo ostro kaznuje grešnika, plane razkačen razbojnik nad nju z golim mečem, in umoril bi ju bil, da ga nista zadržala njegova tovariša. Ko se pa ropar nekoliko umiri, ukaže brez vse milosti odvesti romarici v omenjeno klet, zagotovivši ju poprej, da ju drugi dan čakajo hude muke in končno smrt. Ko dekleti stopite v klet in ko se njune oči nekoliko privadijo temi, ostrmite, videč grozne reči pred seboj. Tu mlaka krvi, tam zopet strjena kri, si-cer pa ni bilo v celi kleti toliko lepega prostora, kamor bi položili svoji trudni glavi ter se nekoliko odpočili od prebitega strahu. Kdor je bil že v velikem strahu, ko si ni bil življenja varen, ta pač ve, kako strah človeka utruja ter mu pobere poslednje moči, katere bi baš v istem trenutku najbolj potreboval. Jasen je bil sedaj dokaz kot beli dan, da so tukaj nesrečne ljudi, ki jih je nemila usoda zanesla v ta nesrečni kraj, brez usmiljenja morili.

(Konec prihodnj.)

dovati, kje ste pravzaprav in slutnja, da ste nemara v roparskem gnezdu, se jima je ponovila, in s strahom ste pričakovali prihodnjega trenotka.

Med takim premišljevanjem jima starka prinese večerje, kisle juhe z mesom, kakor je bilo videti, in dekleti, ker ste bili že lačni, ste se je razveselili, ter si niste dali veliko ponujati. Večerja jima je izborna dišala. Toda o — groza! Komaj ste začeli jesti, kar ena privleče z žlico iz juhe malo otroško roko s še celimi prsti. Kakor od strele zadeti in kakor kamenit kip ste dekleti obsedeli, žlici ste jima popadali sami iz rok, potem pa grozno pretresljivo zaupili. Vstali ste ter skočili proti vratom, misleč uiti, toda vrata so bila zapahnjena z močnim zapahom, in sedaj ni dvoma več, da ste vjeti v roparskem brlogu.

Res, niste se varali, njuna slutnja bila je sedaj opravičena, in niste si mogli pomagati.

Omeniti moramo sedaj, da je bil dotični grad res lastnina roparjev, ki jih je bilo v tistem času, ko se vrši naša povest, samo štiriindvajset po številu. Ropali so po vseh bližnjih in po daljnih vaseh, in niti mesta niso bila več varna pred njimi. Zastonj so jih orožniki zasledovali, zakaj roparji so bili spretni ter se znali vsaki nevarnosti o pravem času ogniti v svoj dobro utrjeni grad sredi gozda.

Tiste dni ni bilo roparjev doma, bili so nekje na ropu, toda tisto noč, ko ste bili omenjeni romarici v gozdu, so se vračali s svojega ropanja. Prišedši v grad, jim starka vse lepo uredi in postreže, in na v-